

Συναντήσαμε...

Συναντήσαμε τον καταγάλανο ουρανό
με τα πουλιά του να ετοιμάζουν τα φτερά τους για μακριά,πολύ μακριά.
Το αύριο ήθελαν να αγγίξουν και με τον ήλιο οδηγό νίκησαν το χθες.
Συναντήσαμε την Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων.
Ξοπίσω απ'το λαγό για νέες περιπέτειες.
Μπουκάλια από 'δώ,μπουκάλια από 'κει.Μικρή,μεγάλη,φοβισμένη,αποφασιστική.
Τα τραπουλόχαρτα την ήθελαν νεκρή.
Εύπνα Αλίκη,ονειρεύεσαι.
Συναντήσαμε τα δέντρα.
Μας τραγούδησαν και μας έκαναν σκιά.
Ψηλά,αγέρωχα στέκονταν εκεί,με μια όμως μορφή
τόσο γλυκιά και σεπτή.
Η φωνή τους μας κοίμισε και μας κράτησαν στα γερά,
από ξύλο χέρια τους ώσπου ξημέρωσε.
Συναντήσαμε τον ωκεανό.
Καθόταν μόνος του,τόσο σκεπτικός.
Ήθελε να φθάσει ψηλά,στα βουνά να κάνει φίλους.
Τα βουνά τον λυπήθηκαν και πήγαν να τον βρουν.
Έγιναν φίλοι και χάρηκαν μαζί παιχνίδι ώσπου νύχτωσε.
Εμείς πήραμε πλέον τον δρόμο της επιστροφής.
Συναντήσαμε το καλοκαίρι που κατευθυνόταν όπου κι εμείς.
Περπατήσαμε μαζί μέχρι το σπίτι.
Το καλοκαίρι μάς καληνύχτισε και εμείς κλείσαμε τα μάτια ήρεμοι
πάνω στο μαξιλάρι.
Κοιμηθήκαμε.Ωσπου ξημέρωσε.Μια άλλη μέρα.
Ακολουθώντας τα πουλιά φτάσαμε στο αύριο.
Απόψε ξεφεύγουμε από αυτόν εδώ τον κόσμο.Πάμε στον δικό μας.
Και όπως τα πουλιά,καβάλα στον ήλιο,θα φτάσουμε στο αύριο,σήμερα...

Ανθή Μασούρα